

Κείμενο 1

Πρώθηση εθελοντισμού και διαγενεακής¹ επικοινωνίας

Το (διασκευασμένο) κείμενο αντλήθηκε από τη μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία της Ευδοκίας Ρούτση με τίτλο «Προγράμματα Υγιούς Γήρανσης στην Περιφέρεια Πελοποννήσου» (ΕΑΠ – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Πάτρα, Μάρτιος 2019).

Η επικράτηση αρνητικών στερεοτύπων για τους ηλικιωμένους, ότι είναι, για παράδειγμα, ανάπηροι, άρρωστοι, αδύναμοι, ευπαθείς, ευάλωτοι, ανίκανοι, απαθείς, ιδιόρρυθμοι, ανόητοι, δυστυχισμένοι, τους καθιστά αυτομάτως μη λειτουργικούς με αποτέλεσμα να αποσύρονται από την κοινωνική ζωή και γενικότερα τη ζωή, ενώ θα μπορούσαν να είναι λειτουργικοί, ανεξάρτητοι και να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο ανάλογα με τις δυνατότητές τους.

Η προσφορά των ηλικιωμένων στην κοινωνία γίνεται εμφανής μέσω του εθελοντισμού και της διαγενεακής επικοινωνίας. Συγκεκριμένα, οι ηλικιωμένοι που συμμετέχουν σε εθελοντικές δραστηριότητες του δήμου ή άλλων κοινωνικών φορέων στην πόλη είναι δραστήρια και ενεργά μέλη της κοινωνίας. Ακόμα, η συναναστροφή των ατόμων τρίτης ηλικίας με άλλες γενιές, όπως συμβαίνει στις προγραμματισμένες επισκέψεις των ηλικιωμένων σε σχολεία, παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία με συγκεκριμένο σκοπό, λόγου χάρη την αφήγηση παραμυθιού, ιστορικών ή βιωματικών γεγονότων, την αναβίωση εθίμων, την κατασκευή παιχνιδιών άλλης εποχής, την αναβίωση ομαδικών παιχνιδιών, διαγωνισμούς επιτραπέζιων παιχνιδιών μεταξύ παιδιών και ηλικιωμένων, έχει σημαντικά οφέλη για τους ηλικιωμένους.

Η ανθρώπινη αλληλεπίδραση και η ανάπτυξη σχέσεων δρα προφυλακτικά για τη σωματική, ψυχοσυναισθηματική και πνευματική υγεία των ηλικιωμένων, μειώνοντας τα ποσοστά νοσηρότητας και θνησιμότητας. Άρα, οι παρεμβάσεις υγιούς γήρανσης πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στο κοινωνικό κεφάλαιο.

Απαραίτητος είναι ο σχεδιασμός δράσεων που προωθούν την επανένταξη των ηλικιωμένων σε δραστηριότητες της τοπικής κοινωνίας που σχετίζονται με την πολιτική, την οικονομία, και τον πολιτισμό. Η συμμετοχή τους συμβάλλει στην βελτίωση της κοινωνικής συνοχής και υποστήριξης, στην πρόληψη της κοινωνικής απομόνωσης και του αποκλεισμού και στην ενίσχυση των κοινωνικών δεξιοτήτων και της ψυχικής τους υγείας. Μπορούν,

---

¹μεταξύ των γενεών

επίσης, να οργανωθούν ενημερωτικές εκστρατείες για την πληροφόρηση του κοινωνικού συνόλου σχετικά με τη βιολογική και κοινωνική ταυτότητα των ηλικιωμένων, τυχόν προβλήματα που αντιμετωπίζουν και τις δυνατότητες εμπλοκής τους στην κοινωνική ζωή.

Κείμενο 2

Το Δαιμόνιο (απόσπασμα)

Το απόσπασμα προέρχεται από το μυθιστόρημα του Γιώργου Θεοτοκά (1905 – 1966) με τίτλο «Δαιμόνιο», που εκδόθηκε το 1938 (εκδ. Εστία, Αθήνα, 2005).

Θα ήμασταν απάνω-κάτω είκοσι χρονώ όταν συνδεθήκαμε ο Ρωμύλος Χριστοφής κι εγώ. Ήμασταν τότε στην Αθήνα, φοιτητές της τρίτης χρονιάς, εκείνος της φυσικής κι εγώ της νομικής. Γνωριζόμασταν από μικρά παιδιά, είχαμε κάμει κι όλο το γυμνάσιο στην ίδια τάξη, στο νησί μας, δεν είχαμε όμως πολλές σχέσεις πριν από την εποχή που λέω. Το ύφος του κι οι τρόποι του δεν μου πολυάρεζαν, κι αυτός ούτε που με λογάριζε καθόλου.

Πατέρας του ήταν ο καθηγητής μας των μαθηματικών, ο περίφημος Χριστόφορος Χριστοφής, που έπασχε πάντα από τα μάτια του κι είχε τυφλωθεί ολότελα τη χρονιά ακριβώς που τελειώναμε το γυμνάσιο κι είχε τραβηχτεί από την υπηρεσία. Περίφημος, θέλω να πω, μονάχα στο νησί μας, γιατί παραέξω κανείς δεν τον ήξερε. Ο Ρωμύλος, όπως τον θυμούμαι τα χρόνια του σχολείου, ήταν ένας μαθητής πολύ εγωιστής και μάλιστα εγωπαθής και καθόλου δημοφιλής στις συντροφίες μας. Ήταν φαντασμένος και περιαυτολόγος· είχε την ιδέα πώς ήταν καλύτερος απ' όλους, πως ήξερε πολύ περισσότερα πράγματα από μας. Όταν κανείς διαφωνούσε μαζί του στη συζήτηση, θύμωνε κι έλεγε λόγια προσβλητικά. Πήγαινε συχνά περίπατο μοναχός του κι έκανε τάχα πως δεν μας έβλεπε αν μας συναντούσε στο δρόμο. Όταν ήμασταν συναγμένοι πολλοί μαζί, ξεχνιότανε και συλλογιζότανε άλλα πράγματα. Μια μέρα που ήταν έτσι αφαιρεμένος, τον ρωτήσαμε: «Τι συλλογίζεσαι τέλος-πάντων;». Κι αυτός αποκρίθηκε: «Συλλογίζομαι διάφορα πράγματα πολύ ανώτερα από την παρέα». Αυτό έκαμε πολύ κακή εντύπωση στους μαθητικούς μας κύκλους.

Ύστερα, ξαφνικά, έπιανε τον καβγά κι έβριζε και δερνότανε και πετούσε πέτρες και κανείς δεν ήξερε να εξηγήσει ποιος ήταν ακριβώς ο λόγος του θυμού του. Το πιο περίεργο και το πιο δυσάρεστο ήταν ότι αυτές τις σκηνές δεν τις έκανε ποτέ στο σχολείο, όπου ήμασταν τέλος-πάντων αναμεταξύ μας, αλλά το βράδυ, την ώρα του περιπάτου, σε μέρη πολυσύχναστα, και μαζευότανε κόσμος και μας έβλεπε κι έλεγαν ύστερα πως τα παιδιά του γυμνασίου ήταν αλάνια και παλιόπαιδα. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πώς μπορεί να συμβάλλει ο εθελοντισμός στην άρση των αρνητικών στερεοτύπων για τους ηλικιωμένους, σύμφωνα με το Κείμενο 1; (50-60 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο λόγος οργανώνεται με παραδείγματα. Να ανιχνεύσεις δύο σκοπούς της κειμενογράφου που εξυπηρετεί η συγκεκριμένη επιλογή.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «Η επικράτηση αρνητικών στερεοτύπων για τους ηλικιωμένους, ότι είναι, για παράδειγμα, ανάπηροι, άρρωστοι, αδύναμοι, ευπαθείς, ευάλωτοι, ανίκανοι, απαθείς, ιδιόρρυθμοι, ανόητοι, δυστυχημένοι,...» (1^η παράγραφος): το ασύνδετο σχήμα χρησιμοποιείται για να

- α. αποδώσει συνοπτικά πολλά στοιχεία
- β. προσδώσει στον λόγο γοργότητα και ένταση
- γ. καταστήσει τον λόγο απλό και λιτό
- δ. ενισχύσει το επιμελημένο ύφος

2. Στην πρόταση «Απαραίτητος είναι ο σχεδιασμός δράσεων...» (4^η παράγραφος) ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται από τον συγγραφέα το μήνυμα είναι με

- α. βεβαιότητα
- β. επιθυμία
- γ. πρόθεση
- δ. υποχρέωση/ αναγκαιότητα

3. Η πρόταση «που σχετίζονται με την πολιτική, την οικονομία, και τον πολιτισμό» (4^η παράγραφος) είναι

- α. αναφορική παραθετική και δεν αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου

β. αναφορική προσδιοριστική και αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου

γ. αναφορική προσδιοριστική και δεν αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου

δ. αναφορική παραθετική και αποτελεί αναγκαίο προσδιορισμό της προηγούμενης περιόδου

4. Στη φράση «τις δυνατότητες εμπλοκής τους στην κοινωνική ζωή» (4^η παράγραφος): η λέξη «εμπλοκής» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη

α. συμπλοκής

β. λειτουργίας

γ. συμμετοχής

δ. εξέλιξης

5. Στη φράση «στην πρόληψη της κοινωνικής απομόνωσης και του αποκλεισμού» (4^η παράγραφος): η λέξη «αποκλεισμού» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως αντώνυμή της τη λέξη

α. παρεμπόδισης

β. ενσωμάτωσης

γ. αποδοκιμασίας

δ. επιδοκιμασίας

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσεις τον Ρωμύλο με βάση τα νοήματα του Κειμένου 2 και να αιτιολογήσεις με συντομία αν θα ήθελες να γίνει φίλος σου. Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15